

въ жертва. Авраамъ огради жертвенникъ, турна на него дръва, и на дръвата Исаака, и дигна веке ножа да го заколи: но Ангелъ, по Божіе повелѣніе, задържа ржката му.

За туй послушаніе Богъ не само Авраама благослови, но врече ся да благослови въ неговото сѣме вситѣ земны народы. Туй означаваше, какво отъ Авраамовото племе ще да ся роди спасителтъ на мѣръ.

Отъ Исаака ся роди Иаковъ, който ся именуваще другояче Израиль, а отъ Иакова дванадесетъ сынове. Тѣ сичкитѣ ся наричахъ Патріарсы, сирѣчь праотцы: защото сж родоначалници на Еврейскія народъ.

Достоинството на даденото отъ Бога благословеніе Аврааму преминаваше и на потомцитѣ му. Туй благословеніе ся види особенно въ Иакова и Исава. Тѣ бѣхъ сжщи братья и близнацы, но имахъ твърдѣ различни свойства. Исавъ бѣше дивъ, и неговото обычно управление бѣше звѣроловството: Иаковъ бѣше кроткъ и благочестивъ. Исавъ бѣше по старъ, и за това нему ся повече стояло отеческото благословеніе: понеже бѣше невоздрженъ и нетърпеливъ, продаде Иакову първенството си за гозба отъ леща. Подиръ туй, ако и да желаше баща имъ Исаакъ да благослови Исава, защото той бѣ първенець: но, понеже бѣше слѣпъ тогази, сяка Иакова чи е Исавъ, и тѣй благословеніето припадна на по достойныя.